

Lau de Balanzó i Solà: transparència de l'amor de Déu

Josep Baquer, jesuïta

Els qui han conegut Jesús, els deixebles que han seguit la seva crida, de tal manera s'hi han anat identificant al llarg de la vida, que sense adonar-se'n han esdevingut amb el Senyor, expressió i manifestació de la presència de l'amor del Pare. Deixeu-me dir —ara que en Lau ja no m'ho pot discutir— que n'hi ha que ens ho han posat fàcil, això d'entendre com es transparenta la presència i l'amor del Pare. Són aquells que han estimat molt i s'han deixat estimar... En Lau ha estat així i ho mostren algunes pinzellades de la seva vida.

Estanislau de Balanzó i Solà havia nascut a Barcelona l'any 1935 i amb disset anys entrà al noviciat dels Jesuïtes. Estudià Humanitats, Filosofia i Teologia i de seguida començà a col·laborar a diverses escoles de la Companyia de Jesús, així com a acompanyar grups de laics. En Lau sabia escoltar: ha estat per a molts un bon confident i home de consell. Era fàcil fer-li confiança, amb aquella capacitat que tenia de fer-se càrrec del que ens estava passant. Quan ens trobàvem amb ell de seguida ens sentíem acollits i escoltats. Era un home positiu i alegre que encomanava pau.

Als anys setanta, entre d'altres tasques, va coordinar la pastoral dels Jesuïtes de Catalunya i fou també secretari del Provincial. Eren moments difícils, de desconcert eclesial, en els quals la seva presència discreta en el govern provincial va aportar lucidesa i serenor. I quan els jesuïtes més inquiets reclamàvem un nou estil de vida comunitària i de presència enmig del món, en Lau va ser un referent en el desplegament i formació de noves comunitats. Quants records d'aquells anys guardem al cor els qui vàrem anar amb ell a la comunitat de la Bòbila, al Poble Sec i després a l'Eixample!

Després del Concili va ser líder i generador d'equips apostòlics i de treball, i es va saber situar al seu lloc que li corresponia com a inspirador i animador, més que com a «director». Així neix l'equip apostòlic de jesuïtes i laics de Berchmans i, més endavant, també a Lleida i a Raïmat; va promoure la nova comunitat d'acolliment i de servei a la Cova de Manresa; i darrerament, l'equip d'atenció als companys grans i malats de la nostra Infermeria a la comunitat del Centre Borja de Sant Cugat.

A Manresa, dirigí el Centre d'Espiritualitat de la Cova Sant Ignasi des del 1999 fins al 2007, on impulsà diversos projectes, com la creació de l'espai Casal Lluís Espinal, dedicat a l'educació de la interioritat d'adolescents i joves. Els darrers anys fou director de la Infermeria del Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, que acull els jesuïtes grans o amb problemes de salut. Va dedicar-s'hi plenament fins al 2012, quan la malaltia l'obligà a deixar el càrrec.

No cal ni fer esment del seu coratge animós i del seu sentit de l'humor, fi i discret. No crec que ningú recordi haver vist en Lau desanimat o enfonsat. Sempre se'l veia engrescat, amb un esperit positiu que s'encomanava. Fins i tot —sobretot, diria!— en l'etapa final de la seva vida, malgrat que era ben conscient de la malaltia que tenia.

Podria anar comentant altres pinzellades del que ha estat la vida d'en Lau per a nosaltres, com a reflex de l'amor del Pare Déu... els qui el van conèixer podeu seguir.

«Quan els jesuïtes més inquiets reclamàvem un nou estil de vida comunitària i de presència enmig del món, en Lau va ser un referent en el desplegament i formació de noves comunitats»

Club *amics*
Associació d'Amics de Catalunya Cristiana

PELEGRINATGE DIOCESÀ PRESIDIT PEL CARDENAL MARTÍNEZ SISTACH

«Celebrem la fe amb el nou Papa Francesc»

Del dissabte 18 al dilluns 20 de maig de 2013

Per a preus i més informació 934 092 770
www.clubmes.cat